

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.196/2020/5. szám

A felperes:

(felperes neve, címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Bihari Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bihari Krisztina; (felperesi jogi képviselő címe).)

Az alperesek:

I. rendű alperes: (I. r. alperes neve, címe)

II. rendű alperes: (II. r. alperes neve, címe)

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Kardos, Pető, Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd; (ügyvédi iroda címe).)

A per tárgya:

Tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozat száma:

Szolnoki Törvényszék, 6.P.20.792/2019/13. szám

A fellebbezést benyújtó fél:

Felperes, 6.P.20.792/2019/15. szám

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését azzal a pontosítással **hagyja helyben**, hogy a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege 418 389 (négy száz tizennyolcezer-háromszáznyolcvankilenc) Ft.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 221 400 (kettő száz huszonnégyezer-négy száz) Ft másodfokú eljárási költséget, továbbá a Magyar

Államnak az állami adóhatóság felhívására 557 852 (ötszázötvenhétezer-nyolcszázötvenkettő) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A felperes és a II. rendű alperes, mint adósok 2008. október 9. napján közjegyző által ellenjegyzett okiratba foglalt ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződést kötöttek az I. rendű alperessel, mint hitelezővel. A kölcsön összege 6 200 000 Ft, az induló havi törlesztőrészlet 30 950 Ft (192 CHF), az induló ügyleti kamat 3,95 %, az induló THM: 7,25 %, a kezelési költség: 2,04 %, a futamidő: 300 hónap volt azzal, hogy a futamidő első 53 hónapjára az adósok fizetési haladékokat kaptak, azaz csak a kamat és kezelési költség megfizetésére voltak kötelesek.

[2] A kölcsönszerződés III. pontja tartalmazta az adósok egyetemleges kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy a devizában nyilvántartott kölcsönt az esetleges árfolyamváltozások figyelembevételével megállapított forint ellenértékének megfelelő összegben fizetik annak járulékaival együtt. A mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozások tekintetében elfogadták az I. rendű alperes számlái, kimutatásai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt.

[3] A kölcsönszerződés IV. pontjában a kölcsön biztosítására a megvásárolni kívánt ingatlanra a hitelező javára zálogjogot alapítottak.

[4] A közjegyzői okirat V.4. pontja (záró rendelkezések) - egyebek mellett - tartalmazta az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást: "Az adósok és a zálogkötelezettek jelen szerződés aláírásával tudomásul veszik, hogy a forint/devizaárfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata. Az adósok és a zálogkötelezettek kijelentik, hogy tudomásuk van arról, hogy a jelen szerződés futamideje alatt a folyósítás napján érvényes, a bank által alkalmazott forint/devizaárfolyamhoz képest a forint árfolyamának gyengülése esetén a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. Tudomásul veszik, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ők viselik. Az adósok kijelentik, hogy az árfolyamkockázatból adódó veszteség lehetőségét gondos megfontolás tárgyává tették és fizetőképességüknek megfelelően mérlegelték."

[5] A felperes és a II. rendű alperes 2008. szeptember 19. napján külön íven szövegezett kockázatteltáró nyilatkozatot írtak alá, amelyben tudomásul vették, hogy a kölcsönszerződésben rögzített devizaárfolyam napról-napra változik, s amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet.

[6] Az I. rendű alperes elvégezte a 2014. évi XL. tv. (DH2. tv.) szerinti törvényi elszámolást, e szerint a tisztességtelenül felszámított összeg 4561,34 svájci frankot (CHF) tett ki, amelyet a felperes javára elszámolt. Az elszámolás felülvizsgálatnak tekinthető.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[7] A felperes többször módosított keresetében az I. rendű alperessel 2008. október hó 9. napján kötött kölcsönszerződés III. pont 2. és 3. bekezdése ún. ténytanúsítványra vonatkozó rendelkezése, továbbá a V.4. pontban foglalt kockázatfeltárás tisztességtelensége megállapítását kérte. Az általa tisztességtelennek ítélt szerződési feltételek elhagyása mellett kérte a felek szerződés teljesítésére kötelezését a megmaradó rendelkezések figyelembevételével. A II. rendű alperest a keresetben foglaltak tüzésére kérte kötelezni. Állította, hogy eddig a kölcsönből 5 509 113 Ft-ot fizetett vissza, így a még fennálló tartozása 2 606 051 Ft. A kölcsönszerződés III. pontjába foglalt ténytanúsítvány a 18/1999. (II.5.) Korm.rendelet (Kr.) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjai, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése alapján tisztességtelen, mert az abban foglaltak szerint a szerződéskötéskor előre el kellett ismernie egy jövőben fennálló, a szerződéskötéskor nem ismert összegű tartozás fennállását, amelyet az I. rendű alperes a saját nyilvántartásai, üzleti könyvei alapján állapít meg. E szerződési feltétel a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg, emellett az I. rendű alperes egyoldalúan jogosult a szerződési feltételek értelmezésére és annak megállapítására, hogy a fogyasztó teljesítése szerződésszerű-e. Az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztató nem felel meg a 93/13. EKG. irányelv 6. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint az Európai Unió irányelveiben foglaltaknak, az csupán általános jellegű, abból nem volt felismerhető számára, hogy az árfolyamváltozás korlátozás nélkül őt terheli, továbbá, hogy az milyen hatással bír szerződési kötelezettségeire. A 2008/48. EKG. irányelv 24. bekezdése szerint a hitelmegállapodás megkötése előtt széleskörűen kell tájékoztatni a fogyasztót a megalapozott döntés meghozatala érdekében, amelyre a perbeli esetben nem került sor.

[8] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a szerződés felperes által megjelölt rendelkezései tisztességtelenek, emiatt a szerződés érvénytelen. A ténytanúsítvány kapcsán részletesen hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra. Az árfolyamkockázatot illetően kiemelte, a felperes a szerződéskötést megelőzően részletes, érthető és világos tájékoztatást kapott az ügylet árfolyamkockázatáról, annak a fizetési kötelezettségeire gyakorolt hatásáról, így az abból eredő fizetési kötelezettségek alól nem mentesülhet.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 220 500 Ft perköltséget, és az államnak 156 200 Ft eljárási illetéket. Részletesen kifejtett indokai szerint alaptalannak ítélte a közjegyzői okirat ténytanúsítványra vonatkozó rendelkezése tisztességtelensége megállapítása iránti keresetet, miután a kölcsönösszeg nyilvántartásával kapcsolatos rendelkezések nem fordítják meg a fogyasztó terhére hátrányosan a bizonyítási terhet, nem érintik a követelés közvetlen végrehajthatóságát, mert az adós minden esetben vitathatja tartozása összegét, fennálltát. Emellett a támadott szerződési feltétel nem tekinthető tartozáselismerésnek, így nem kapcsolódnak hozzá annak joghatásai (Kúria Gfv.VII.30.285/2017/5., Gfv.VII.30.356/2017/4., EBH.2018.G. 1.). Nem ítélte tisztességtelennek az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési feltételt. Kiemelte, a felperes a szerződéskötést megelőzően egy hónappal részletes, világos és érthető tájékoztatást kapott a jövőbeni árfolyamkockázatról, az abban foglaltak kielégítik a 2/2014. és 6/2013. PJE. határozatban foglalt követelményeket. A felperes és a II. rendű alperes nyilatkozatából kitűnően a hitelkérelemmel kapcsolatos okiratok egy részét elolvasás nélkül írták alá, így nem az elvárható gondosságot tanúsították a szerződéskötés során, ezért saját mulasztásuk következményeit viselniük kell. A kockázatfeltáró nyilatkozatot összhangban állónak ítélte a 2008/48. EKG irányelv 24. §-ában foglaltakkal, amely alapján a felperesnek kellő körültekintés mellett fel kellett ismernie, hogy

a hitel árfolyamkockázattal jár, annak nincs felső határa és az kizárólag őt és adóstársát terheli. Erre tekintettel a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak részbeni megváltoztatásával a szerződés V.4. pontja kockázatfeltárára vonatkozó rendelkezése érvénytelenségének megállapítását, másodlagosan - az elszámolás lefolytatása érdekében - az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Kiemelte, keresetében a kockázatfeltáró nyilatkozat és nem az árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító szerződési feltétel tisztességtelenségére hivatkozott, az előbbieket a törvényszék nem bírálta el, így határozatával megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 213. §-ában foglaltakat. Az írásbeli kockázatfeltáró nyilatkozatból a szerződéskötés során nem kapott példányt, így annak egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg, ennek tényét az I. rendű alperesnek kellett volna bizonyítania. A szerződés V.4. pontja szerinti tájékoztatás nem elégíti ki a pénzügyi intézménytől elvárható tájékoztatással szemben támasztott tartalmi követelményeket, nem átlátható és nem érthető a fogyasztó számára. Ezért e szerződési feltétel a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen, az elsőfokú bíróság ítélete pedig a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésébe, a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésébe ütközik. A kockázatfeltáró nyilatkozatnak a szerződés megkötése előtt kellő időben rendelkezésre kell állnia, annak tisztességtelenségét a bíróság hivatalból köteles vizsgálni, ez garantálja a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését. A perbeli kockázatfeltárás nem tért ki arra, hogy a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszközének súlyos leértékelődése és a külföldi kamatlábak emelkedése miként hat a törlesztőrészekre, ami miatt a kölcsön törlesztése gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat. További követelmény, hogy a fogyasztó értékeln tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz devizához képest történő leértékelődése a pénzügyi kötelezettségeire milyen hatást gyakorol. Lényeges, hogy az uniós jogszabályok elsőbbséget élveznek a nemzeti jogszabályok rendelkezéseivel szemben, emellett a bíróság hivatalból köteles védeni a fogyasztók érdekeit a hitelezőkkel szemben.

[11] Idézte a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i állásfoglalásának tartalmát, a C-26/13., C-186/16., C-51/2017. és a C-227/2018. EUB ítéletek releváns rendelkezéseit. A perbeli kockázatfeltárás a hivatkozott EUB ítéletekben foglalt követelményeknek nem felel meg, abból nem állapítható meg, hogy a fizetési kötelezettségei korlátlan mértékben változhatnak, és hogy az árfolyamváltozás következményeit kizárólagosan köteles viselni. Erre figyelemmel az árfolyamkockázatból eredő fizetési kötelezettségek nem terhelhetik, amely indokoltá teszi a peres felek közötti elszámolás lefolytatását.

[12] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyására irányult. Fenntartotta, hogy a kölcsönszerződés V.4. pontja az ügylet árfolyamkockázatát illetően teljeskörű, egyértelmű, világos és érthető tájékoztatást tartalmazott, az nem közös akaratnyilatkozatnak, hanem egyoldalú nyilatkozatnak tekinthető, ezáltal annak érvénytelensége nem állapítható meg. Erre tekintettel kizárólag az ezt tartalmazó szerződési feltétel tisztességtelenségének vizsgálatára kerülhet sor. A tájékoztatás tartalmát illetően a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, a perben csatolta mind a közjegyzői okiratot, mind a külön íven szövegezett kockázatfeltáró nyilatkozatot, azaz a felperes külön figyelem felhívást is kapott az ügylet kockázatáról. A tájékoztatásból a felperes számára nyilvánvaló kellett legyen, hogy az árfolyamkülönbség korlátlanul emelkedhet, az kizárólag őt terheli, emellett kellő idő állt rendelkezésére a szerződés aláírásának időpontjáig annak mérlegelésére, hogy az írásban rögzített tartalommal kíván-e az I. rendű alperessel

szerződést kötni. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárás során részletesen kifejtett jogi indokait.

[13] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntésének indokai

[14] A fellebbezés alaptalan.

[15] A felperes fellebbezése kizárólag a kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatását érintette akként, hogy az álláspontja szerint az nem világos, nem teljeskörű és nem felel meg az uniós irányelveknek, ezért nem köteles az abból eredő többletterhek viselésére. Az ún. ténytanúsítványra vonatkozó keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést a felperes fellebbezésében nem kifogásolta, ezért azt az ítéltáblának nem kellett vizsgálnia.

[16] A felperes fellebbezésében - másodlagosan - kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését arra alapítottn, mert az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 213. §-ában foglaltakat azáltal, hogy nem bírálta el az árfolyamkockázatot, a fogyasztóra hárító szerződési feltétel tisztességtelenségét. E hivatkozása téves, mert az elsőfokú bíróság – az alábbiakban kifejtendők szerint - részletesen vizsgálta, hogy a felperes a szerződéskötés során kapott-e részletes, érthető és világos tájékoztatást az ügylet árfolyamkockázatáról, így erre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem volt indokolt.

[17] Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a felperes eleget tett az árfolyamkockázat vonatkozásában fennálló tájékoztatási kötelezettségének. A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre, melyből következően a szerződés létrejöttének feltétele a felek akaratnyilatkozatának egyezősége. A szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére [Ptk. 198. § (1) bek.]. A szerződés V.4. pontja ezzel szemben tájékoztatást tartalmaz, nevezetesen, hogy az adós tudomásul veszi az árfolyammozgásból eredő veszteség kockázatát. Ez a fél egyoldalú nyilatkozata, ami nem fogalmaz meg a felek számára jogokat és kötelezettségeket, ezáltal nem szerződési feltétel, így annak tisztességtelensége sem vizsgálható. Ezért a felperes ezt érintő hivatkozása - tartalmát tekintve - akként értelmezhető, hogy az árfolyamkockázatot a felperesre hárító szerződési feltétel – és nem a tájékoztatás - tisztességtelenségét állítja, e feltétel érvénytelensége vizsgálatának jogszabályi akadálya nincs. Miután az elsőfokú bíróság e körben a szükséges bizonyítást lefolytatta, ítéletében részletesen kifejtette indokait arra nézve, miért nem tisztességtelen a vitatott szerződési feltétel, ezért nem volt akadálya az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának.

[18] A peres felek szerződése - amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen állapította meg - deviza alapú kölcsönszerződés, amelynek lényege, hogy a szerződés tárgya, vagyis a hitelező által folyósítandó kölcsön összege és az adós tartozása, azaz a törlesztőrészletek összege egyaránt devizában került meghatározásra, így az adós tartozása devizában keletkezik, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor, tehát az ún. kirovó és a lerovó pénznem egymástól eltérő: a kirovó pénznem deviza, a lerovó pedig forint.

[19] A Hpt. szerződéskötés időpontjában (2008.10.09.) hatályos 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltak alapján a lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyletet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia. A kockázattaljáró nyilatkozatnak tartalmaznia kellett az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatását.

[20] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy nem állt rendelkezésére kellő idő ahhoz, hogy az ügylet árfolyamkockázatáról tájékozódjon, miután a periratok szerint a külön kockázati tájékoztatót magában foglaló dokumentumot a felperes a szerződéskötést megelőzően közel egy hónappal átvette, aláírásával ellátta, ezáltal megismerhette annak tartalmát. Ebből következően megfelelő és elegendő idő állt rendelkezésére, hogy azt áttanulmányozza, az alperes eljárása a 2008/48. EKG Irányelv rendelkezéseinek minden tekintetben megfelelt. A felperesnek lehetősége és ideje volt így arra is, hogy az általa nehezen értelmezhető rendelkezésekről további tájékoztatást kérjen, vagy ha a szerződéssel, illetve az árfolyamkockázati tájékoztatással kapcsolatban aggályai voltak, dönthetett volna úgy, hogy a szerződést nem írja alá. A felperes az árfolyamkockázati tájékoztatás megismerését és aláírását követően a kölcsönszerződést is aláírta, ebben pedig ugyancsak rögzítésre került a devizahitelezés kockázata. A tájékoztatás kellő részletességgel és egyértelműen közölte, hogy a fogyasztónak számolnia kell az árfolyamkockázattal és azt is, ha változik az adott deviza forinthez viszonyított árfolyama a szerződéskötéskor érvényes mértékadó árfolyammal szemben, akkor árfolyam-különbözet keletkezik. Megállapítható ebből, hogy a deviza árfolyamának jövőbeni változása kiszámíthatatlan, tehát az alperes érthető és világos tájékoztatást nyújtott az árfolyam-különbözet keletkezésének tényéről, a forint gyengülése esetén arról is, hogy ez a változás kiszámíthatatlan, továbbá, hogy ennek a kockázatával a fogyasztónak kell számolnia. Mindebből az általánosan tájékozott fogyasztónak fel kellett ismernie, hogy az ügylet árfolyamkockázata korlátlan, azt kizárólag ő köteles viselni. A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a szerződéskötés során valamennyi okiratot nem olvasta el, azaz az ügyletkötés során nem a kellő körültekintéssel, gondossággal járt el, melynek következményeit az alperesre nem háríthatja át, azt maga köteles viselni.

[21] A felperes nem tudott hitelt érdemlő bizonyítékot szolgáltatni annak alátámasztására, hogy szóban, az írásban rögzítettől eltérő, azaz olyan tartalmú tájékoztatást kapott, amely szerint a kockázat nem valós, vagy az csak csekély mértékben terheli. Ezzel szemben az egyedi szerződés, valamint a külön megszövegezett dokumentum teljeskörű, egyértelmű, az átlagosan tájékozott fogyasztó számára is érthető tájékoztatást adott a devizahitelezés kockázatáról. A kockázatfeltáró nyilatkozat megismerését - a felperes állításával szemben - alátámasztja az a körülmény, hogy azt a felperes aláírásával látta el, az okirattal szemben pedig őt terhelte annak bizonyítása, hogy nem volt módja a tájékoztatás tartalmának megismerésére. Ilyen bizonyítást a felperes nem tudott felajánlani. A felperes mindemellett aláírása valódiságát sem vitatta, mi több, az az állítása, hogy az alperes szóbeli tájékoztatása eltért az írásba foglalttól egyben azt is igazolja, hogy az írásbeli kockázatfeltárás megtörtént. Amennyiben aggályai voltak az ügylet kockázatát, avagy a tájékoztatás megfelelőségét illetően, úgy a szerződéskötés időpontjáig rendelkezésére álló egy hónapban további tájékoztatást kérhetett volna az általa nem értelmezhető rendelkezésekről, kérdéseit a szerződéskötés során is feltehetné, azonban maga sem állította, hogy ezt igényelte. A felperes az írásban rögzített tartalmú szerződést annak tudatában kötötte meg, hogy az abból eredő árfolyamkockázatot viselnie kell.

[22] Összességében megállapítható, hogy a szerződés részét képező árfolyamkockázati tájékoztató alkalmas volt arra, hogy a fogyasztókat a szerződésben rejlő kockázat lényegéről tájékoztassa. Abból ugyanis kiderült, hogy az ügyletnek árfolyamkockázata van, amellyel a felperesnek minden korlátozás nélkül számolnia kell, mindez a forint és a deviza (CHF) egymáshoz viszonyított árfolyamának változásából ered, amelyet az alperes elszámol a felperes terhére. E tájékoztatás minden tekintetben megfelel a Kúria véleményeiben megfogalmazott álláspontnak, valamint az uniós irányelveknek és EUB ítéleteknek, következésképp az ezt érintő szerződési feltétel nem érvénytelen, a felperes nem mentesülhet az árfolyamkockázatból eredő fizetési terhek alól. Nem vitatható az a felperesi hivatkozás, hogy az uniós jog elsőbbséget élvez a nemzeti jogszabályokkal szemben. A perbeli jogvita

elbírálása során azonban az elsőfokú bíróság figyelemmel volt az uniós irányelvekben és jogszabályokban foglaltakra, érdemi döntése azokkal összhangban áll, nem állapítható meg az uniós elvek sérelme.

[23] Az ítéltábla azonban nem ért egyet az elsőfokú bíróság pertárgyérték meghatározásával. A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgyértéket a perben érvényesített követelés, vagy más jog értéke alapján kell meghatározni. A felperes keresetében azt állította, hogy az alperes felé fennálló tartozása 2 606 051 Ft, szemben a felülvizsgált elszámolásban az alperes által kimutatott 9 579 213 Ft-tal. Ebből következően a pertárgyérték e két összeg különbözete, azaz 6 973 162 Ft, mert a felperes keresete megalapozottsága esetén ennek megfizetésétől kívánt "szabadulni". E pertárgyérték alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján számítandó elsőfokú eljárási illeték összege 418 389 Ft. Ezért a felperes a részére engedélyezett illetékfeljegyzési jogra tekintettel ezt az összeget köteles pervesztessége miatt az állam javára megfizetni.

[24] Az alperes az elsőfokú ítélet perköltség összegére vonatkozó rendelkezése ellen fellebbezéssel nem élt, ezért a pertárgyérték fentiek szerinti pontosítása ellenére sem volt mód a javára megállapított elsőfokú perköltség összegének módosítására.

[25] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezését - az elsőfokú eljárási illeték összegét érintő pontosítás mellett - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltsége viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapított meg.

Szeged, 2020. október 7.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró